જેમ્સ પાર્કીનસન (૧૭૫૫-૧૮૨૪) પૃથ્વી ઉપર આધુનિક જીવનના ઇતિહાસનો અભ્યાસ (paleontology.) કરનાર અને ભૂસ્તર શાસ્ત્રી, બળરોગ, બળ કલ્યાણ અને શારીરિક રસાયણ શાસ્ત્રીઓનો પતિ મનાય છે. તેણે પાર્કીનસનના રોગની શોધ૧૮૧૭માં કરી હતી. તેણે આ રોગને "ડોલત લક્વા" ના રૂપમાં વર્ણવ્યો છે. ૧૧ અપ્રીલ તે જેમ્સ પાર્કીનસનની જન્મ તારીખ છે એટલે તેને "પાર્કીનસનનો વિશ્વ દિવસ" તરીકે મનવામાં આવ્યો છે'.

જેમ્સ પાર્કીનસન લંડનમાં સામાન્ય ચિકિત્સક હતો અને તેના ચિકિત્સાના સમય દરમ્યાન તેણે ૬ દર્દીઓને આ નવા રોગની સાથે જોયા. તેણે આ રોગને "ડોલત લક્વા"ના રૂપમાં વર્ણવ્યો અને વધારામાં latin પર્યાય "પક્ષઘાત Agitans" તરીકે રજુ કર્યો.

તેના "ડોલત લક્વા" નુ વર્ણન ચોક્કસ હતુ અને તેણે રોગના સાર્થને પકડી પાડ્યો હતો એટલે પ્રસિદ્ધ ફ્રેન્ચ મજ્જાતંતુઓ નિષ્ણાંત ચાર્કોટે "ડોલતો લક્વા" ને પાર્કીનસનનુ નામ સુચવ્યુ.

વિજ્ઞાનને જાણીતા મજ્જાતંતુના સામાન્ય રોગમાંથી પાર્કીનસનને આ રોગને સૌથી સામાન્ય સ્થિતિવાળો રોગ છે એમ સુચવ્યુ. પાર્કીનસનનો રોગ ત્યારે થાય છે, જ્યારે મગજમાં કેટલાક મજ્જાતંતુના કોષોની સાથે સમસ્યા થાય છે. સાધારણ રીતે મજ્જાતંતુના કોષો એક મહત્વનુ dopamine નામના મગજના એક ભાગને સંકેત મોકલાવે છે, જે નામ હલનચલનાને નિયંત્રિત કરે છે. પાર્કીનસનના દર્દીમાં ૮૦ % અથવા તેથી વધારે dopamine કોષોને ઇજા પહોચડે છે, અથવા બીજા કારણસર મરી જાય છે. ઘણા બધા પાર્કીનસનના રોગથી પિડિત દર્દી તેનુ હલનચલન નિયંત્રિત કરી શકતા નથી.

□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□ □□

- કંપન અથવા હાથ, બહુ, પગ, જડબ અને ચહેરામાં કંપન
- સ્નાયુનુ અકડાવુ
- હલનચલનમાં ગતિ ધીમે થવી
- શારીરિક અવસ્થામાં અસ્થિર

પાર્કીનસન પાંગળો અથવા અક્ષમ કરી શકે છે. નિષ્ણાતો કહે છે કે આ રોગના વહેલા લક્ષણો કદાચ નાજુક અને ધીમેધીમે થાય છે અને એટલે દર્દીઓ કેટલીક વાર તેને દુર્લક્ષ કરે છે અથવા ઉમર વધતા રહી અસરોને લીધે થાય છે એમ કહે છે. શરૂઆતમાં દર્દીઓ બહુ વધારે પડતા થકી જાય છે અથવા થોડા અસ્થિર થાય છે. તેની વાચ કદાચ નરમ થઈ જાય છે અને તે કારણ વીના ચીડાઈ જાય છે. તેનુ હલનચલન અક્કડ, અસ્થિર અથવા અસામાન્ય રૂપથી ધીમુ પડી જાય છે. પાર્કીનસનના રોગનુ નિદાન કરવા માટે ત્યાં કોઇ વિશેષ પરિક્ષણ નથી. વહેલા તબક્કામાં જ્યારે લક્ષણો ઓછા હોય છે, ત્યારે પાર્કીનસનના રોગનુ નિદાન કરવુ વધારે મુશ્કેલ છે. તેમાં લક્ષણોનો સમવેશ છે જેવા કે કંપન, લખવામાં મુશ્કેલી અને ચાલમાં ફેરફાર. જુવાન લોકોમાં કદાચ નિદાન ન થઈ શકે જ્યાં સુધી પછીના તબક્કામાં આ રોગ વૃદ્ધલોકોને અસર કરે છે.